



Ralph Erskine

## De plicht van de heiligen in boze tijden

*Jesaja 26 vs 8 - Wij hebben ook in den weg Uwer gerichten, U, o HEERE! verwacht*

God heeft Zijn volk beloofd, hun te geven het dal Achor tot een deur der hoop, en dat zij daar zullen zingen. Deze woorden zijn een gedeelte van een lied, een weinig voor de gevankelijke wegvoering gemaakt, waarin al vooruit wordt aangetoond welke vertroosting kan worden ondervonden temidden van alle verdrukkingen. Het eerste gedeelte van dit lied is in een hoge toon gesteld, vol van vertroosting; doch de samenhang weglatende, kunt u in deze tekst opmerken:

1. De omstandigheid waarin Gods volk verkeerde; zij waren onder *gerichten* of *oordelen*. Door gerichten moeten soms in de Schrift de wet en de geboden worden verstaan; doch hier geeft het, evenals in het volgende vers, verdrukking te kennen.
2. Vanwaar deze verdrukking voortkwam, van God: *Uw gerichten*.
3. De verscheidenheid daarvan, het zijn *gerichten*, in het meervoud, en de *weg* Zijner gerichten.
4. De personen, die er met bezocht werden, namelijk Gods volk, die hier hun toestand voorstellen, *wij*.
5. Aan Wie zij hun omstandigheden vertellen, aan God zelf: In de weg van uw gerichten, o *Heere*."
6. Hun werkzaamheid: wij hebben U *verwacht*, of op U *gewacht*.

Hierin zijn even zoveel leerstukken op te merken, tot grond overdenking.

1. Het worden wegens de verdrukkingen, daar zij onder waren, *gerichten* genoemd, Merkt op, dat als God iemand enige straf oplegt, die altijd rechtvaardig is. Zij zijn toch *gerichten*, delen van Zijn rechtvaardige toediening en, als de rechtvaardige Rechter van de gehele aarde. Leer hieruit:

1. God te rechtvaardigen, welke ook de verdrukking is, die u overkomt, en Hem gerechtigheid en heiligheid toe te schrijven. Zo deed David, toen God Hem had verlaten en weigerde Hem gehoor te verlenen: (Psalm 22:2, 3, 4). "Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten? ver zijnde van mijn verlossing, van de woorden mijns brullens? Mijn God, ik roep des daags, maar Gij antwoordt niet; en des nachts, en ik heb geen stilte. Doch Gij zijt heilig, wonende onder de lofzangen Israëls," Zo behoren wij ook te zeggen: "Ik word zo en zo verdrukt; doch Gij zijt heilig, doch Gij zijt rechtvaardig, doch Gij zijt recht."
2. Onszelf te oordelen. wanneer God ons zo rechtvaardig oordeelt. Wij behoren aan God niets ongerijmde toe te schrijven, maar de beschuldiging wegens zonde aan te nemen, en des Heeren gramschap te dragen, omdat wij tegen Hem gezondigd hebben.

3. Te zien, dat zonde een ongerechtigheid en een onrechtvaardig iets is, omdat Zijn verdrukking wegens de zonde rechtvaardig is: "Gij zijt rechtvaardig in Uw slaan, en rein in Uw richten."
4. De verdrukking eerbiedig en nederig te ontvangen. Omdat wij het goede van God ontvangen, en Hem behoren te loven, omdat Hij barmhartig is: daarom moeten wij ook het kwade van Hem ontvangen en Hem aanbidden, omdat Hij rechtvaardig is. Hij kan in Zijn soevereiniteit bedroeven; doch als Hij onze ongerechtigheid voor Zijn aangezicht tekent, behoeven wij niet te twisten over de straf, die Hij oplegt.

II. Opmerking. *Dat Gods gerichten over een volk niet bij toeval komen, doch, dat het God is, Die ze zendt, waarom zij Zijn oordelen, uw gerichten worden genoemd.*

Het kwaad van de zonde is van ons, doch het kwaad van de verdrukking schrijft de Heere Zichzelf toe: "Zal er een kwaad in de stad zijn, dat de Heere niet doet?" Het is God Die kastijdt. Wie bracht die mens op het ziekbed, en wie bracht die ellende over hem? Wie maakte die man weduwnaar en zijn kinderen moederloos; en die vrouw weduwe en haar kinderen vaderloos? Wel, zegt God, ben Ik het niet, Die dat doet? Ik ben het, Die de vertroosting wegneem; Ik, Die kruisen opleg. De wreedste daad, die ooit in de wereld geschiedde, namelijk de overlevering van Christus om gekruisigd te worden, zover het een verdrukkende bezoeking was, daarvan getuigt God, dat Hij het deed. Het was niet Pilatus, maar God Zelf. Toen toch Pilatus Christus aansprak, zeggende: "Weet Gij niet, dat IK macht heb U te kruisigen, en macht heb U los te laten?" antwoordde Jezus: "gij zoudt geen macht hebben tegen mij, indien het u niet van boven gegeven ware: daarom, die mij aan u heeft overgeleverd, heeft grotere zonde" (Joh. 19:10, 11.) "Gij Israëlitische mannen, hoort deze woorden: Jezus de Nazarener, een Man van God, onder ulieden betoond door krachten, en wonderen, en tekenen, die God door Hem gedaan heeft, in het midden van u, gelijk ook gijzelf weet. Deze, door de bepaalde raad en voorkennis Gods overgegeven zijnde, hebt gij genomen, en door de handen van de onrechtvaardigen aan het kruis gehecht en gedood. (Hand. 2:22, 23), Welke ook de tweede oorzaak is, God is de eerste Oorzaak en Oorsprong. Leert hieruit:

1. Uw ogen en hartstochten af te wenden van de middelen van de ellende, en van de steen die geworpen wordt, en te zien op de hand, Die hem werpt. Ziet God in iedere verdrukking; het is Zijn oordeel, hetzij het vaderlijk of rechterlijk is.
2. Leert onderwerping, lijdzaamheid en verdraagzaamheid te beoefenen. Als het alleen de hand van een mens, en de blote werking van een tijdelijke oorzaak was, dan kon er misschien enige vrijheid worden genomen: doch het is God. Laat daarom uw mond altoos gestopt zijn: "Ik ben verstomd, ik zal mijn mond niet opendoen; want Gij hebt het gedaan" (Psalm 39:10).
3. Dit moet u niet alleen tot verdraagzaamheid aanzetten maar ook om God te smeken. "Is iemand onder u in lijden? Dat hij bidde." Bidt om genade, om te dragen wat Hij u oplegt; bidt niet alleen om lijdzaamheid, maar ook om volharding, want het is zwaar werk het onder verdrukking uit te houden. Bidt, dat u op Hem mag vertrouwen: verdrukkingen nemen de schepselvertrouwingen en het rusten daarop weg; daarom is het nodig. dat wij bidden om de Heere gelovig en nauw te mogen aankleven, en dat Hij ons mag verlossen; doch met onderwerping aan Zijn wil.
4. Leert Zijn wijze voorzienigheid erkennen, die door recht goedertierenheid kan bewijzen. Aangezien het Zijn gerichten zijn, mogen wij verwachten, dat Hij er Zijn goedertierenheid mee zal doen gepaard gaan, en ze ten goede zal doen medewerken, om het hart van het schepsel los te maken. "Hij plaagt noch bedroeft der mensen kinderen niet van harte", maar Hij beschikt de verdrukking in ontferming.

5. Leert voordeel trekken uit het oordeel; u te keren tot Hem, Die u slaat; en de roede te horen, want zij komt met een les: "De school des kruises, de school des heils."

III. Opmerking. *Dat de gerichten van God verscheiden zijn; van boven, van beneden, van buiten, van binnen, van deze zijde en van die zijde: daarom wordt hier gesproken van "de weg van Zijn gerichten."*

Er is een verscheidenheid van verdrukkingen in de hand Gods. Sommigen oefent Hij door verdrukkingen op deze wijze, en andere weer op een andere wijze: sommigen in onderscheiden wegen, en door verschillende verdrukkingen, en dat met menigten. David kende dat: De afgrond roept tot de afgrond". Verzoeking, verlaten, en vele andere wegen: Paulus kwam in allerlei perikels. Leert hieruit:

1. Dat men zich moet wachten voor het vermenigvuldigen van de zonde opdat God de gerichten niet vermenigvuldigt; want Hij heeft vele pijlen in Zijn pijlkoker: een onboetvaardig zondaar kan nooit Zijn toorn te boven zondigen: Zijn pijlen van wraak kunnen nooit worden uitgeput.
2. Er is weinig reden om te menen, wanneer een gericht voorbij is, dat de bitterheid des doods nu geweken is; God doet dikwijls een wolk opkomen na de regen. Wanneer u de ene verdrukking bent ontkomen, kan God spoedig een andere over u doen komen: Hij kan spoedig een zoon tegen zijn vader doen opstaan, evenals Absalom tegen David. U kunt de honger ontkomen en door het zwaard vallen; u kunt van de ene beproeving vrijkomen, en er kan een grotere op volgen. Weest niet zeker.
3. Indien God zoveel en verscheidene verdrukkingen heeft, waarmee Hij u kan treffen, laat het dan aan Gods wijsheid over met welke soort en op welke wijze Hij u wil kastijden. Wacht u, dat u zichzelf geen verdrukkingen bezorgt; kiest niet zelf uw ellenden uit laat het aan God over, die voor u te bereiden en klaar te maken.
4. Leert hieruit bij de eerste slag te bukken, opdat God niet vele pijlen op u behoeft af te zenden. Hij zal overwinnen, wanneer Hij gericht oefent, gelijk Hij Farao die trotse vorst overwon; het zou beter voor hem zijn geweest, als hij Israël dadelijk had laten trekken

IV. Opmerking. *"Dat de zonden van Gods volk Hem kunnen terven gerichten te doen komen over hen en over de plaats waar zij wonen."*

Zij kunnen zondigen evenals hier het geval is, en gerichten over zichzelf en anderen brengen. God kan tot toorn verwekt worden wegens de ongerechtigheid van zonen en dochteren. "Uit alle geslachten des aardbodems heb Ik ulieden alleen gekend, daarom zal Ik al uw ongerechtigheden over ulieden bezoeken. Leert hieruit:

1. Dat Gods kinderen niet moeten vergeten, dat zij aan de regels en tucht van Zijn huis onderworpen zijn: "Indien zijn kinderen Mijn wet verlaten, en in Mijn inzettingen niet wandelen; zo zal Ik hun overtreding met de roede bezoeken, en hun ongerechtigheid met plagen" (Psalm 79:31, 33).
2. Laat een ieder zijn eigen hart onderzoeken, welke hand hij heeft in zo'n gericht en oordeel, hetzij tijdelijk of geestelijk, over zich te brengen.
3. Dit moest ons leren in de bres te gaan staan wanneer anderen, ja zelfs het volk van God, die al wijder maken. Wat zien er in deze dagen van ontarding en afwijking weinigen, die daar staan, om die toe te muren of dicht te stoppen.
4. Dit moest ons leren, de zonden, ook van Gods volk, hun vleselijkheid, lichtzinnigheid, wulpsheid, enz. te bewenen, en voortdurend in afhankelijkheid van de Heere Jezus te leven opdat wij niet aan de overmacht van onze begeerlijkheden worden overgegeven, alsmede onszelf te verootmoedigen. (2 Kron. 7:14) "Als mijn volk, over dewelken Mijn Naam geroemd wordt, zich verootmoedigen, en bidden, en Mijn aangezicht zoeken, en zich bekeren van hun boze wegen: zo zal Ik uit de hemel horen, en hun zonden vergeven, en hun

land genezen". Hier mogen wij opmerken, dat gelijk verootmoediging, smeking en reformatie noodzakelijk zijn tot genezing van een land, indien het geslagen wordt ook om de zonden van Gods volk; dat het zo niet het verrichten van onze plichten is, doch Gods bijzonder recht op ons, en Zijn verbond met ons, dat Hem ons ontferming doet betonen. Dit leert ons ook, hoe wij met God in de gebed moeten worstelen; de grond daarvan moet aan Zijn vrije genade worden ontleend. Alsmede hoe wij de plicht welbehaaglijk zullen verrichten: alleen door het geloof in Christus. Evenals onze personen, zo zijn ook onze diensten alleen in Hem aangenaam, en Zijn deel aan Zijn volk is onveranderlijk.

V. Opmerking. *"Dat wij ons nergens beter kunnen heenwenden, om onze drukkende omstandigheden voor te stellen, dan tot de hand, die ons slaat. Het volk zegt hier: "In de weg van Uw gerichten, o Heere, komen wij onze klachten uitstorten."*

1. Hier is de verborgenheid des geloofs! Het brengt een mens tot diezelfde God, Die beledigd is; tot Hem, Die rechtvaardig oordeelt, opdat Hij ook barmhartig mag oordelen.
2. Gods volk zal, in hun grootste beproevingen, nooit een toevlucht ontbreken; wanneer zij onder gerichten zijn, stellen zij hun Rechter tot hun toevlucht.
3. Hoe veroordelenswaardig zijn zij, die tot andere nietige medicijnmeesters gaan, en God Zelf voorbij gaan, hoewel het het oogmerk van Zijn kastijdingen is, hen tot Hem uit te drijven.
4. Verdrukkingen die van God komen, met een zegen, leiden tot God door het gebed. Wanneer wij waarlijk zien, dat Hij ze zendt, als Zijn gerichten, dan zullen zij ons tot Hem leiden, om onze zielen bij hem, als de Bevrijder, ontlasten.

VI. Opmerking. *"Dat het de plicht van de verdrukten is op Hem te wachten."*

Het is de eigenschap van Gods volk met lijdzaamheid hopende te wachten op de tijd van Gods ontferming: (Klaagl. 3:25, 26) "De Heere is goed dengenen die Hem verwachten, der ziel die Hem zoekt. Het is goed, dat men hope en stil zij op het heil des Heeren." Het is niet genoeg, dat men op God wacht in de weg van Zijn goedertierenheid; maar wij moeten ook op God wachten in de weg van Zijn gerichten. Hier zal ik 1. Enige vragen voorstellen, om deze leer te verklaren en op te helderen. 2. Enige tegenwerpingen oplossen, die kunnen worden opgeworpen tegen deze plicht van op God te wachten in de weg van Zijn gerichten.

1<sup>e</sup> Wij zullen eerst enige vragen voorstellen, om de plicht van op God te wachten duidelijk te maken.

Vraag 1. *Om wat moeten wij op God wachten?*

Antwoord. Om elke beloofde zegening van het nieuwe verbond; wij behoren Zijn verbond aan te grijpen en dan het goede, dat daarin is beloofd, verwachten.

1. Om God Zelf, dat Hij onze God mag zijn, en Zich als God aan ons mag bekend maken, overeenkomstig die grote belofte: "Ik zal u tot een God zijn, en gij zult Mij tot een volk zijn."
2. Om het nieuwe hart en de nieuwe Geest, volgens de belofte: "En Ik zal u een nieuw hart geven, en zal een nieuwe geest geven in het binnenste van u; en Ik zal het stenen hart uit uw vlees wegnemen, en zal u een vlezen hart gegeven." Om beloofde vergeving van zonden: "Want Ik zal hun ongerechtigheden genadig zijn, en hun zonden en hun overtredingen zal Ik geenszins meer gedenken." Om beloofde genezing, overeenkomstig de belofte: "Ik zal

hunlieder afkering genezen; ik zal hen vrijwilliglijk liefhebben." Om de beloofde Geest: "Ik zal water gieten op de dorstige, en stromen op het droge." Om beloofde tegenwoordigheid: "Ik zal u niet begeven, en Ik zal u niet verlaten." Om beloofde leiding: "Ik zal de blinden leiden door de weg, die zij niet geweten hebben." Om beloofde zaligheid, genade en heerlijkheid en alle goed, dat in het verbond beloofd is; om wat Hij aan Zijn kinderen, aan de Kerk, aan de natie heeft beloofd. Zijn belofte is de regel, om onze verwachting naar te regelen, in ons wachten op God. Wij moeten weten, waar wij op wachten.

Vraag. 2. *Hoe en op welke wijze moeten wij op Hem wachten?*

Antwoord.

1. Wij moeten gelovig wachten. Geloven en wachten worden samengevoegd: "Zo ik niet had geloofd, dat ik het goede des Heeren zou zien in het land der levenden, ik ware vergaan. Wacht op de Heere, zijt sterk, en Hij zal uw hart versterken, ja wacht op de Heere" (Psalm 27:13, 14). Wat is dit wachten anders dan een doorgaand wachten, een leven door het geloof?
2. Wij moeten werkzaam, gehoorzaam en vlijtig op de Heere wachten. Het ware geloof is werkzaam en werkende. Wij moeten op de Heere wachten in de weg van plicht en naarstigheid. Zo handelde Elia, toen hij om regen bad en zijn knecht uitzond om te zien of er reeds iets van te bespeuren was; hij bad weer en wederom, zeven malen.
3. Wij moeten ootmoedig wachten. Wachten is ontleend aan de dienst van een mindere aan zijn meerdere, die met eerbied en ontzag op hem wacht. O die oneindige afstand tussen God en ons! Hoe nederig en eerbiedig moesten wij op Hem wachten, als onze grote Heere en Meester: (Psalm 123:1, 2.) "Ik hef mijn ogen op tot U, Die in de hemelen zit. Ziet, gelijk de ogen van de knechten zijn op de hand hunner heren; gelijk de ogen van de dienstmaagd zijn op de hand harer vrouw; also zijn onze ogen op de Heere onze God, totdat Hij ons genadig zij,"
4. Wij moeten hopende wachten: (Klaagl. 3:26) "Het is goed, dat men hope en stil zij op het heil des Heeren". Indien Zijn genade vrij is, wie, al is Hij nog zo onwaardig, zou dan niet op Zijn barmhartigheid hopen en wachten?
5. Wij moeten met opgeruimdheid en toegenegenheid op de Heere wachten: "Want Hij ontmoet de vrolijke en die gerechtigheid doet. Wat buigt gij u neder, o mijn ziel! Hoop op God." Geeft niet toe aan moedeloosheid en neergebogenheid, want daarmee onteren wij God en doen wij Zijn Naam schande aan. Hij heeft een blijmoedige gever, een opgeruimde zoeker, een vrolijke wachter, lief.
6. Wacht op de Heere, standvastig en met volharding: (Hosea. 12:7) "Wacht gedurig op uw God." Wacht aan het badwater, totdat de Engel het water beroert; wacht en hoopt al de dagen van uw strijd op Hem, totdat uw verandering zal komen. Daar is geen andere tijd voor gesteld, dan bij de dood.

Vraag. 3. *Wanneer moeten wij wachten, op welke tijd?*

Antwoord. Zoals ik zo-even gezegd heb: te aller tijd, en in het bijzonder in de weg van Zijn gerichten. Zoals

1. In een tijd van moeite en verdrukking. Verdrukking van God is de oven, waarin Hij Zijn metaal beproeft, waarin Hij hun geloof, hun hoop en lijdzaamheid beproeft; daarin moeten wij op Hem wachten in verdrukkingen van mensen. Zegt niet in uw haasten, dat u het kwaad, dat men u aandoet, zult vergelden: ik zal het hem wel betaald zetten. "Als Christus gescholden werd schold Hij niet weder, en wanneer Hij leed dreigde Hij niet." In verdrukkingen van vrienden, van vijanden, van duivels. Deze overkwamen Job, en hij wachtte daar in op God.

2. In een tijd van gebrek. Uitwendig gebrek, is een tijd van wachten. Daarom worden wij vermaand in geen ding bezorgd te zijn, maar onze begeerten in alles, door bidden en smeken, met dankzegging bij God bekend te maken. Heeft Hij een Christus voor uw zielen gegeven, en zal Hij niet voor een kruimeltje voor uw lichamen zorgen? In een tijd van inwendig gemis. Wanneer "de ellendigen en nooddriftigen zoeken water, maar daar is geen, hun tong versmacht van dorst; ik de Heere zal ze verhoren, ik de God Israëls zal ze niet verlaten. Ik zal rivieren op de hoge plaatsen openen, en fonteinen in het midden der valleien, ik zal de woestijn tot een waterpoel zetten, en het dorre land tot watertochten." (Jes. 41:17, 18).
3. Een tijd van verzoeking, is een geschikte tijd om op de Heere te wachten; toen Paulus verzocht werd bad hij de Heere driemaal.
4. In een tijd van verlating: (Jes. 8: 17) "Daarom zal ik de Heere verbeiden, Die Zijn aangezicht verbergt voor den huize Jakobs, en ik zal Hem verwachten."
5. In een tijd van vrezen: (Psalm 56:4) "Ten dage als ik zal vrezen, zal ik op U vertrouwen."
6. In een tijd van zwakheid. Al wordt u tot de plicht of tot de strijd geroepen, wacht op Hem om sterkte: (Jes. 40:31) Die de Heere verwachten zullen de kracht vernieuwen".
7. In één woord, wij moeten de Heere verwachten in het verborgen, als wij alleen zijn, in het openbaar, in goed en kwaad gezelschap, in alles wat wij aanvatten en waarmee wij bezig moeten zijn.

Vraag. 4. *Waarom moeten wij Hem verwachten?*

Antwoord.

1. Wij moeten Hem verwachten, omdat Hij het bevolen heeft: (Psalm 27:14) "Wacht op de Heere, zijt sterk, en Hij zal uw hart versterken; ja wacht op de Heere." Al wat Hij gebiedt is zeker onze plicht; en er is geen hogere reden voor enige plicht, dan Zijn soevereine wil.
2. Wegens Zijn betrekking tot ons als onze God, Maker en Heere: "Gelijk de ogen van de knechten zijn op de hand hunner heren, gelijk de ogen van de dienstmaagd zijn op de hand harer vrouw; alzo zijn onze ogen op de Heere onze God, totdat Hij ons genadig zij."
3. Omdat alles op Hem wacht: (Psalm 145:15) "Aller ogen wachten op U, en Hij geeft hun hun spijs te zijner tijd," Alle onbezielde schepselen doen dat lijdelijk; wij behoren het dadelijk te doen.
4. Omdat het ons belang is. (Jes. 30:18) "Welgelukzalig zijn die allen, die Hem verwachten." (Jes. 40:31) "Die de Heere verwachten zullen de kracht vernieuwen, zij zullen opvaren met vleugelen gelijk de arenden; zij zullen lopen en niet moede worden: zij zullen wandelen en niet mat worden."

2<sup>e</sup> Wij zullen enige tegenwerpingen behandelen, die kunnen worden ingebracht tegen deze plicht van God te verwachten in de weg van Zijn gerichten.

[1] Sommigen pleiten tegen deze plicht, omdat zij geen licht en helderheid hebben, of zij zaligmakend deel hebben aan de God, op Wie zij geroepen worden te wachten: Als ik wist, dat Hij mijn God was, dan zou ik moed hebben om op Hem te wachten; doch het is mij duister of ik deel aan Hem heb, en waarom zou ik Hem dan verwachten?

Antwoord.

1. Laat het een van uw redenen wezen, waarom u op God wilt wachten, dat u met Hem in onderhandeling moet komen, om uw recht op het verbond vast te maken. Bidt, dat God Zijn licht en Zijn waarheid mag zenden, dat die u leiden.
2. Uw gemis aan helderheid in deze zaak, doet Zijn roeping en zijn bevel aan u, dat u op Hem zult wachten, niet te niet. Dit is hoog nodig om het meer gemoedigd en met betere uitslag te doen.

3. Wanneer u Hem niet kunt verwachten, als van Wie u weet, dat Hij de Uwe is krachtens bijzonder recht, wacht dan op Hem, zoals Hij Zich aan u aanbiedt, om door Christus de Uwe te zijn.
4. Laat uw donkerheid geen lui, u leeg latend, gemis van licht zijn, doch wordt tot een naarstig gebruik van de plicht en de middelen opgewekt. Wanneer u even vlijtig, teer, nederig en heilig onder uw donkerheid bent, als anderen onder hun licht en verzekering, dan is het wel, en zal het goed met u aflopen.

[2]. Sommigen werpen tegen: Hoe kan ik Hem verwachten in de weg van Zijn gerichten, wanneer ik mij deze oordelen door mijn zonde heb berokkend? Indien mijn lijden rein was, dan kon ik God onder de gerichten verwachten, doch mijn menigvuldige overtredingen hebben Hem rechtvaardig getergd deze oordelen over mij te doen komen.

Antwoord.

1. Al hebben uw zonden gerichten over u gebracht, dat stelt u niet vrij van uw verplichting, om daaronder op God te wachten, hoewel het kan zijn, dat het u daarom moeilijk zal vallen. David riep (Psalm 130) uit de diepten tot God, hoewel de zonde aan de deur lag, daarom riep hij ook om vergeving, te kennen gevend, dat de zonde hem in die diepten had gebracht.

2. Dat de zonde u die berokkend heeft, verplicht u des te meer onder de gerichten Gods op Hem te wachten, van welke zijde u deze plicht van Hem te verwachten ook beschouwt.

(1) Indien u er onderwerping aan God onder smartelijke voorzienigheden, en een lijdzaam verbeiden van Gods geschikte tijd en gelegenheid, door verstaat, dan is uw zonde een krachtige drangreden tot dit wachten. Welke betere reden voor heilige onderwerping aan Zijn oordelen kan er zijn, dan, dat u die zelf over u hebt gebracht? En welke betere reden om Zijn tijd af te wachten, dan, dat wij door onze zonde eeuwige ellende verdienen? (Micha 7:7) "Ik zal uitzien naar de Heere; ik zal wachten op de God mijns heils; mijn God zal mij horen." (Klaagl. 3:39) "Wat klaagt dan een levend mens? Een ieder klage vanwege zijn zonde."

(2) Indien u door wachten een hoopvolle verwachting verstaat van het goede van God en van in het verbond beloofde ontferming, dan behoort de overweging van uw zonden niet te verhinderen, dat u die verwacht in de weg van Zijn gerichten, al hebt u Hem daartoe getergd. De grond van uw hoop toch op de vervulling van de verbondsbeloften is de vrije genade van God in Christus; en vrijmachtige genade kan noch door uw goed bevorderd, noch door uw kwaad verhinderd worden, hoewel het goede, dat in het verbond beloofd is, niet moet worden verwacht in een weg van in de zonde voort te gaan, maar in de weg van plicht. Weest daarom met Efraïm werkzaam tot bekering, uzelf evenals hij veroordelende, en wendt u door het geloof tot de fontein van het bloed van Christus. (Jer. 31:18, 19, 20) "Ik heb wel gehoord, dat zich Efraïm beklagt, zeggende: Gij hebt mij getuchtigd en ik ben getuchtigd geworden als een ongewend kalf: Bekeer mij, zo zal ik bekeerd zijn, want Gij zijt de Heere mijn God. Zeker, nadat ik bekeerd ben heb ik berouw gehad, en nadat ik mijzelf ben bekend gemaakt, heb ik op de heup geklopt: ik ben beschaamd, ja ook beschaamd geworden, omdat ik de smaadheid mijner jeugd gedragen heb. Is niet Efraïm mij een dierbare zoon? Is hij mij niet een troetelkind? Want sinds Ik tegen hem gesproken heb denk ik nog ernstig aan hem; daarom rommelt mijn ingewand over hem; ik zal Mij zijner zeker ontfermen, spreekt de Heere." (1 Joh. 1:9) "Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, dat Hij ons de zonde vergeve, en ons reinige van alle ongerechtigheid."

3. Het is de praktijk van Gods kinderen geweest onder de gerichten op Hem te wachten, ook al waren zij zich bewust, dat zij zich die door de zonden hadden op de hals gehaald (Psalm 49:6) "Waarom zou ik vrezen in kwade dagen, als de ongerechten, die op de hielen zijn, mij

omringen?" Zo zegt de Kerk: "Hoewel onze ongerechtigheden tegen ons getuigen, o Heere, doe het om Uws Naams wil; vergeef mijn ongerechtigheid, want die is groot." Hebben wij niet des te meer reden, op Hem te wachten om vergevende en reinigende genade, daarom, dat onze zonde droevige dingen over ons heeft gebracht?

4. Christus heeft medegevoel met u, zelfs in die verdrukkingen, die u zelf wegens uw zonde over u haalt. Als een Koning tuchtigt Hij u om uw zonden, en nochtans heeft Hij, als een Man en Hoofd, medegevoel met u, en het smart Hem, dat die ellende u treft, die u zichzelf door uw zonde en dwaasheid hebt berokkend. (Jes. 63:9) "In al hun benauwdheid was Hij benauwd;" zelfs in die, welke zij door hun zonden teweegbrachten. Israël had door zijn afgoderij God tot toorn verwekt, zodat Hij hen aan wrede vijanden overgaf, nochtans: (Richt. 10:16) "was Zijn ziel verdrietig, of benauwd. over de arbeid van Israël." Hoe moest dit ons aanmoedigen, om op Hem te wachten, en Zijn ontferming te verwachten!

[3] Sommigen pleiten in hun hart tegen deze plicht wegens de vreselijkheid van de voorzienigheid, die hen overkomt, de onherstelbaarheid van hun verliezen en de zonderlingheid van hun toestanden, klagende: "Is er een smart gelijk mijn smart?"

Antwoord.

1. Geen verdrukking, al is ze nog zo groot, is u overkomen, welke, of dergelijke, niet andere kinderen Gods is ten deel gevallen; zegt daarom niet, dat uw toestand zonderling is: (1 Petrus 4:12) "Geliefden, houdt u niet vreemd over de hitte van de verdrukking onder u, die u geschiedt tot verzoeking, alsof u iets vreemds overkwame."
2. Hoe vreemd uw verdrukking ook is, toch bent u des te meer tot deze plicht verbonden, als een plicht die juist voor een treurige toestand geschikt is. Ik ken geen toornige bedeling, die een kind van God kan doormaken, die onbestaanbaar is met gedachten des vredes over hem, om hem te geven het einde en de verwachting; en in welke het niet goed is, dat hij hoop en stil zij op het heil des Heeren.
3. In het wachten op God, moeten wij verwachten wat Hij heeft beloofd, en zoals Hij het heeft beloofd. Uw tijdelijke verliezen, hetzij van een vriend, een man, een vrouw, een vader, een moeder, of kinderen, enz. kan waarlijk onherstelbaar zijn. In vele gevallen moet u niet iets verwachten van diezelfde zaak, door het verlies waarvan God u tuchtigt, maar het is genoeg, indien Hij geeft wat even goed is; als Hij u in goud geeft, wat u in zilver hebt verloren. Hij kan op een andere wijze uw verliezen vergoeden, door u te geven wat even goed is; ja, Hij kan u in Zichzelf meer vertroosting, zoetheid en voldoening doen vinden, dan u ooit in die genietingen hebt gevonden. Er zijn verliezen, die zonder wonder niet kunnen worden hersteld in datgene wat verloren is; en daarvoor hebt u geen belofte; doch moet u op Hem wachten, dat Hij uw verlies heiligt en het liefelijk goed maakt.
4. Gevoel en rede, welke op zichtbare verschijningen steunen, zijn de gronden niet van het geloof, noch van het wachten op God; doch het verbond en de belofte zijn de grond daarvan. Daarom moet u Hem verwachten, omdat u Gods Woord hebt om op te bouwen, al is er voor gevoel en rede niets waar te nemen, dat hulp belooft. Laat het geloof zien op wat God heeft gesproken in Zijn heiligdom, dan is er grond om u te verblijden en te hopen. Het geloof, dat een bewijs is van de zaken, die men niet ziet, zal verlossing zien komen, wanneer het gevoel niets daarvan kan bemerken, doch het tegenovergestelde schijnt te zien; leert daarom door het geloof te leven, en niet door aanschouwen.

[4] Sommigen pleiten, dat zij lang hebben gewacht, en dat zij er niet beter aan toe zijn, maar, dat hun verdrukking eerder is vermeerdert, die daarom geneigd zijn te zeggen: "Wat zou ik verder op de Heere wachten? Hoe langer ik wacht, hoe meer mijn ellende vermeerdert."

Antwoord



1. Het is niet zo vreemd, dat de Heere Zijn volk lang doet wachten, ja, dat zij het goede verwachten, en dat het kwade komt, en dat Hij een grotere verdrukking de kleinere doet verdringen: (Jer. 8:15) "Men wacht naar vrede, maar daar is niets goeds, naar tijd van genezing, maar ziet, daar is verschrikking." (Micha 1:12) "Want de inwoneres van Maroth is krank om des goeds wil, of, (Engelse overzetting) wacht zorgvuldig op het goede, maar een kwaad is van de Heere afgedaald tot aan de poort van Jeruzalem. Wanneer het eind waartoe de verdrukking kwam niet bereikt is, dan is het nog onze plicht te blijven wachten, zolang Hij de verdrukking doet aanhouden: (Hos. 12:7) "Wacht gedurig op uw God." Wij moeten op Hem wachten, totdat de dag van de bezoeking voorbij is: (Psalm 57:2) "Zijt mij genadig, o God, zijt mij genadig, want mijn ziel vertrouwt op U, en ik neem mijn toevlucht onder de schaduw Uwer vleugelen totdat de verdervingen zullen voorbij zijn gegaan."

2. Welke wisselingen de goddelijke voorzienigheid ook ondergaan, Zijn liefde is onveranderlijk. Hij kan nieuwe verdrukkingen vermenigvuldigen, in plaats van de oude weg te nemen, doch dit alles kan ons niet scheiden van Zijn liefde. "Wie kan ons scheiden van de liefde van Christus? Verdrukking, en benauwdheid, of vervolging, of honger, of naaktheid, of gevaar, of zwaard? Noch hoogte, noch diepte, noch enig ander schepsel zal ons kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus onze Heere" (Rom. 8:35, 39).

3. Al zijn de tijden van benauwdheid nog zo uitgebreid en langdurig, zij zijn toch niet te vergelijken bij de eeuwige pijniging van de verdoemden, of bij de eeuwige blijdschap van de verlostten; het eerste hebt u verdiend, tot het laatste bent u gerechtigd. Waarom murmureert u dan, en wacht u niet lijdzaam op God, onder uw ellenden? Zij zijn niets, bij de eeuwige ellende van de verdoemden, van welke u verlost bent; niets, bij de eeuwige zaligheid van de verlostten, op welke u recht hebt, en die spoedig alle droefheid zal verzwelgen.

4. Al zijn ze nog zo groot of langdurig, zij zullen een einde hebben. (Psalm 9:19) "Want de nooddrufte zal niet voor altoos vergeten worden, noch de verwachting der ellendigen in eeuwigheid verloren zijn." (Psalm 37:37) "Let op de vrome, en ziet naar de oprechte, want het einde van die man zal vrede zijn:" (Psalm 34:20) "Vele zijn de tegenspoeden des rechtvaardigen; maar uit alle die redt hen de Heere." (Hab. 2:3) "Het gezicht is tot een bestemde tijd." (Psalm 40:2) "Ik heb de Heere lang verwacht; en Hij heeft zich tot mij geneigd, en mijn geroep gehoord." Des Heeren tijd om verbondsontfelingen uit te delen is de rechte tijd, de enige tijd, de beste tijd, de geschiktste tijd. Door haastigheid van geest kunt u misschien denken, dat het meer dan tijd is, dat de beloofde uitkomst, of de beloofde goedertierenheid wordt gegeven, doch u bent in dit geval geen bevoegd rechter. Indien wij die in onze tijd ontvingen, zou God de eer niet ontvangen en wij zouden het voordeel verliezen, dat Hij er mee ten doel heeft. Hij heeft ieder ding schoon gemaakt in Zijn tijd, niet in de onze. Laat daarom niets u verhinderen hem te verwachten in de weg van Zijn gerichten: "De Heere is een God des gericht; welgelukzalig zijn allen, die Hem verwachten" (Jes. 30:18).

Wij zullen nu verder enige besturingen geven tot rechte gebruikmaking van deze plicht, van de Heere te verwachten in de weg van Zijn gerichten.

*Tegenwerping. Zegt u, ik kan God niet verwachten, want ik ben een ongelovige grommer. Waarmee zou u mij hulp kunnen bieden?*

Dan antwoord ik: In het algemeen, is het, zonder verandering van nature door wederbarende genade, en zonder kracht door de genade van bijstand van de Geest onmogelijk deze plicht te verrichten. Weest hiervan bewust. En meer in het bijzonder;

1. Arbeidt om de ongenoegzaamheid en ijdelheid van alle dingen buiten God te zien; en een rechte bevassing te hebben van Zijn genoegzaamheid, en dat Hij genadig is door Christus, en dat Hij in uw ergste toestand gereed is u te hulp te komen; zonder dit zal een ziel God nooit verwachten. Zolang men hulp verwacht van het schepsel en van dit of dat middel, en men de ongenoegzaamheid niet ziet van alles buiten God, en hoe onprofijtelijk en vruchteloos elke weg, die wij inslaan buiten Hem, zal blijken te zijn, zal men nooit naar God uitzien en Hem verwachten, Zolang de mensen geen geestelijke bevassing hebben van de genoegzaamheid van God, om het in elke toestand voor hen goed te maken, en van Zijn genadigheid, om die genoegzaamheid te doen voortkomen door Christus, doch God blijven wantrouwen, zullen zij Hem niet verwachten. Als men maar eens een recht gezicht had van de ongenoegzaamheid van het schepsel, en de algenoegzaamheid van God en van Zijn genadigheid om het te doen voortkomen, zou dit wonderlijk tot hulp zijn om Hem te verwachten, en uit te roepen: "Assur zal ons niet behouden, wij zullen niet rijden op paarden, en tot het werk onzer handen niet meer zeggen: 'Gij bent onze God'" (Hos. 14:4).
2. Wekt uw zielen gedurig op tot deze plicht, vastbesloten het te beproeven, niettegenstaande alle hinderpalen en moeilijkheden: (Jes. 8:17) "Ik zal de Heere verbeiden, Die Zijn aangezicht verbergt voor den huize Jakobs, en ik zal Hem verwachten." (Micha 7:27) "Maar ik zal uitzien naar de Heere; ik zal wachten op de God mijns heils: mijn God zal mij horen." Zulke besluiten zouden de ziel in een verwachtende en wacht houdende gestalte brengen.
3. Haalt door het geloof sterkte uit Christus, Die u gemakkelijk kracht kan geven. want zonder Hem kunnen wij niets doen. De apostel zegt: (Filip. 4:13) "Ik vermag alle dingen door Christus, Die mij kracht geeft." Trekt alle bemoediging uit het verbond, waarin beloften zijn gedaan om te wachten, en op het wachten: (Psalm 27:14) "Wacht op de Heere: zijt sterk." En werpt u tegen: Maar ik kan niet wachten: Wel, er is aan toegevoegd: "en Hij zal uw hart versterken." Er zijn ook lieflijke beloften op het wachten: (Jes. 40:31) "Maar die de Heere verwachten zullen de kracht vernieuwen, zij zullen opvaren met vleugelen, gelijk de arenden; zij zullen lopen en niet moede worden: zij zullen wandelen en niet mat worden." (Jes. 30:18) "En daarom zal de Heere wachten, opdat Hij u genadig zij, en daarom zal Hij verhoogd worden, opdat Hij Zich over ulieden ontferme, want de Heere is een God des gerichts; welgelukzalig zijn die allen, die Hem verwachten. (Jes. 64:4) "Ja vanouds heeft men het niet gehoord, noch met oren vernomen, noch een oog heeft het gezien, behalve U, o God, wat Hij doen zal dien, die op Hem wacht." (Klaagl. 3:25) "De Heere is goed dengenen, die Hem verwachten, der ziel, die Hem zoekt."
4. Wees veel in het gebed om een wachtende gestalte, en tegen de ongesteldheden van de geest, die het verhinderen. Gaat en spreekt met God over uw behoeften en uw kwaden, en bidt Hem, dat Hij u lijdzaamheid, geloof, hoop en heilige onderwerping, en een wachtende geest geeft. "Gij die God zoekt, ulieder hart zal leven."
5. Laat het een daad van de ziel zijn: "Mijn ziel wacht," zegt de Psalmist:
  - (1) Laat het een bewuste duidelijke daad van de ziel zijn: "Immers wacht mijn ziel op God" (Engelse overzetting Psalm 62:2).
  - (2) Een vrijwillige daad van de ziel; niet uit nooddwang, maar uit vrije keuze en met lust: (Micha 7:7). "Ik zal wachten op de God mijns heils."
  - (3) Een ernstige daad van de ziel: (Rom. 8:19 Engelse overzetting) "Want de ernstige verwachting van het schepsel wacht op de openbaring van de kinderen Gods;" evenals de vermoeide wachter met verlangen op de morgen wacht (Psalm 130:6).
  - (4) Een nederige daad van de ziel. Het rechte wachten geeft de afstand te kennen, die er is tussen een mindere en zijn meerdere; tussen de persoon die wacht, en de persoon op wie gewacht wordt: (Psalm 123:2) "Gelijk de ogen der knechten zijn op de hand hunner heren; gelijk de ogen der dienstmaagd zijn op de hand harer vrouw; also zijn onze ogen

op de Heere onze God totdat Hij ons genadig zij." Beschouwt de grote afstand tussen God, uw hemelse Heere, en u.

- (5) Laat het een vast besloten daad zijn, zoals deze: "Ik heb gezworen en zal het bevestigen." (Psalm 27:4) Één ding heb ik van de Heere begeerd, dat zal ik zoeken, dat ik alle dagen mijns levens mocht wonen in het huis des Heeren, om de lieflijkheid des Heeren te aanschouwen, en te onderzoeken in Zijn tempel."
- (6) Laat het een gevestigde en standvastige daad van de ziel zijn, niettegenstaande de ene teleurstelling op de andere; volgt gedurende de gehele weg van Zijn gerichten. "Wacht gedurig op uw God." Ik ben vermoeid van mijn roepen, mijn keel is ontstoken, mijn ogen zijn bezweken; daar ik ben hopende op mijn God. Verwacht God in de weg, in het vervolg van onze tekstwoorden vermeld: "Tot Uw Naam en tot Uw gedachtenis is de begeerte onzer ziel."

Wij zullen nu nog enige beweegredenen voorstellen, om u tot deze plicht op te wekken.

1. Overweegt, dat God, en het goede, dat u in uw droevige toestand nodig hebt, waardig zijn er op te wachten. (Psalm 62:6-8) "Doch gij, o mijn ziel, zwijg Gode; want van Hem is mijn verwachting. Hij is immers mijn Rotssteen en mijn Heil: mijn hoog Vertrek, ik zal niet wankelen. In God is mijn heil en mijn eer; de rotssteen mijner sterkte, mijn toevlucht is in God." Zal een landman in lijdzaamheid wachten op de vroege en spade regen, en op de vrucht van de aarde; zal de krijgsman op de overwinning wachten: de koopman op winst, en de wachter op de morgen, en zullen zielen, die in benauwdheid zijn niet wachten op God, hun Rots, hun Heil, hun hoog Vertrek?

2. De tijd waarin God vertoeft met de beloofde goedertierenheden en bevrijding te komen, is Gods wachtenstijd, zowel als de onze; "Hij wacht, om genadig te zijn". Hij wacht op een gepaste tijd om ontferming te bewijzen. U denkt, dat u lang op God moet wachten; doch Hij wacht wel zo lang als u, en op een geschikte tijd, om Zijn goedertierenheid te betonen aan de ziel, die Hem verwacht.

3. God verwachten in de verdrukking, bewaart van weggevoerd te worden met de verzoeking, die de verdrukking vergezelt. Satan gebruikt de tijd van de benauwdheid om arme zielen met zijn verzoeken te ziften, en hen, in de ene of andere verkeerde richting, tot de verlossing ingeslagen, van God af te drijven; doch wanneer de ziel maar eens in een wachtende gestalte is gekomen, is zij beveiligd tegen deze verzoeken. "Op hem heeft mijn hart vertrouwd, en ik ben geholpen. Wacht op de Heere, en Hij zal uw hart versterken."

4. God maakt alle dingen wel, en doet alles ten goede medewerken, dengenen, die Hem liefhebben en verwachten. Zij zullen er allen toe gebracht worden, te zeggen, dat Hij bij hen goed gedaan heeft, naar Zijn Woord. Laat ons daarom, in de weg van Zijn gerichten, Hem verwachten.

5. Overweegt hoe volkomen Hij is: "Christus is alles en in allen". Overweegt hoe begeerlijk Hij is: "Alles wat aan Hem is, is gans begeerlijk" (Hoogl. 5:16). Verwacht Hem daarom zelfs in de weg van Zijn gerichten.

Wij hebben reden te verwachten, dat vreselijke dagen goede dagen zullen voorafgaan. Waarom heeft God zo'n opdracht gegeven als Jesaja kreeg: (kap. 6:10) "Maak het hart dezes volks vet, en maak hun oren zwaar, en sluit hun ogen: opdat het niet zie met zijn ogen, noch met zijn oren hore, noch met zijn hart versta, noch zich bekere, en Hij het geneze". Wij kunnen de Heere geen perk stellen, noch Zijn tijd bepalen, doch dit is zeker, dat de zonden van onze tijd te boven gaan de zonden in de tijd van Jesaja, want wij hebben tegen meer licht, tegen helderder

evangelielicht gezondigd, dan zij ooit gehad hebben. Hoe groter onze voorrechten zijn, hoe groter onze schuld is in die te veronachtzamen: en hoe groter onze schuld is, hoe ontzaglijker onze gerichten zullen zijn.

Misschien zal Hij al de heidenen doen beven, voordat de Wens aller heidenen zal komen. Geloof, waakt en bidt, want uw vijanden leven en zijn levendig; de verdorvenheid is nog niet vernietigd. Waakt, en laat uw waken u niet tot een last zijn, maar doe het in de weg van het Evangelie, dat is een lichte en gemakkelijke weg. En hoe moet u het doen? U weet, dat het niet het werk van de wachter is tegen de vijanden te strijden, maar de opperbevelhebber te doen weten, wanneer de vijand aankomt; zo ook is uw werk in het waken niet, tegen de vijand op te trekken, maar zodra u hem ziet aankomen, zodra de Satan u met een verzoeking aanvalt, op de eerste beweging van de vijand, het de overste Leidsman van uw zaligheid mee te delen, zeggende: "Heere, hier is de vijand; Heere, help mij!" Ziet toe, dat u Christus niet misverstaat, wanneer u tot Hem roept, en Hij u niet schijnt te horen en te antwoorden. Verstaat Hem niet verkeerd. De Kanaänese vrouw doorzag Christus beter; niettegenstaande al de afwijzingen, die zij ontving, zag zij door die alle heen Zijn goedertieren hart. Gedenkt wat David deed: (Psalm 85:9) "Ik zal horen wat God de Heere spreken zal". Ik zal naar Hem horen. Satan, zonde en wereld doen hun stem horen, maar zij hebben nooit een goed woord van Christus te zeggen; daarom zal ik niet horen wat zij zeggen, noch wat het ongeloof zegt, noch wat de vijand zegt, maar ik zal horen wat God de Heere spreken zal. Hij zal van vrede spreken, als een God, Die in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende was. Hij spreekt van vrede in het verbond der genade; Hij spreekt van vrede in Zijn Woord; ik zal naar Hem horen, en naar Zijn Woord luisteren. Komt tot Jezus, zeggende: Heere help mij! Hoe groot de vergadering ook is, toch is er in Christus plaats voor u allen. Ik bid u daarom allen tot Hem te komen en Hem te verwachten. U moet tot Hem komen of verloren gaan. Laat dan de weerklink van uw ziel zijn: Wij zijn tot u, o Heere, gekomen; "Wij hebben ook in de weg Uwer gerichten, u, o Heere, verwacht."